

چهلمین سالگرد اعدام جنایتکارانه ۱۰ زن و ۶ مرد بهائی به خاطر پایبندی به اعتقادات مذهبی

همگامی

برای جمهوری سکولار دموکرات
در ایران

همگامی برای جمهوری سکولار دموکرات در ایران

۴۰ سال از اعدام ۱۶ شهروند بهائی که به اعتقادات مذهبی خود پایبند ماندند، گذشت. در صبح روز ۲۶ خرداد ۱۳۶۲، ۶ مرد بهائی و ۲ روز بعد ۱۰ زن بهائی به دار آویخته شدند.

ضیا میرعمادی، دادستان عمومی و انقلاب شیراز در آبان ماه ۱۳۶۱ دستور بازداشت ۴۰ بهائی را صادر کرد. بازداشت شدگان تحت شدیدترین بازجویی‌ها و شکنجه‌ها قرار گرفتند. بازجویی‌های بهائیان برای "انکار اعتقادات دینی و اسلام آوردن" و "معرفی بهائیان دیگر" بود. ضیا میرعمادی بعد از بازجویی‌ها و تشکیل پرونده، حکم اعدام ۱۶ بهائی را در هماهنگی با محی‌الدین حائری شیرازی، امام جمعه وقت شیراز و سپاه صادر کرد. در همان زمان حکم اعدام در خبر کوتاهی در روزنامه "خبر جنوب" اعلام شد.

قبل از اجرای حکم اعدام، دادستان شیراز در ۲۴ اسفند ۱۳۶۱، بهائیان زندانی را در سالنی جمع کرده و به آنها می‌گوید که حکم همه به جز چند نفر اعدام است و این احکام به تایید شورای عالی قضایی هم رسیده است. هر یک از شما که مسلمان شوید، آزاد خواهید شد. او بار دیگر، روز ۲۲ خرداد ۱۳۶۲ به بهائیان اعلام می‌کند که حکم اعدام همه تایید شده ولی من هنوز امضا نکردم، سپس به رییس زندان که همراهش بوده می‌گوید: "برای این‌ها چهار جلسه استتابة بگذارید، اگر ارشاد شدند آزاد، در غیر این صورت حکم‌شان را امضا می‌کنم."

زندانیان بهائی سر اعتقاداتشان می‌ایستند و در میدان چوگان شیراز یکی پس از دیگری و در حضور هم به دار آویخته می‌شوند. جوان‌ترین اعدام شدگان زن ۱۷ سال و مسن‌ترین‌شان ۵۸ سال داشت.

جرم اعدام شدگان تنها بهائی بودن و ایستادگی بر سر باورهایشان بود. خانم زائرپور در دادگاه به حاکم شرع گفته بود که: "آقای قضایی، من زندگیم را خیلی دوست دارم، ولی شما برای ما دو راه بیشتر نگذاشتید: اسلام یا شمشیر. خب، من عقیده‌ام را انتخاب می‌کنم."

در چهلمین سالگرد اعدام ۱۶ بهائی، شعبه ۱۲ دادگاه تجدیدنظر کرج ۱۳ شهروند بهائی را مجموعاً به ۴۷ سال و هفت ماه حبس و مجازات‌های تکمیلی محکوم نمود. جلسه دادگاه آن‌ها بدون اطلاع وکلا در تاریخ ۲۵ خرداد برگزار گردید و احکام دادگاه بدوی تمامی افراد، عیناً تایید گردید.

از همان آغاز حیات حکومت اسلامی پیروان مذاهب و ادیان متفاوت از مذهب و دین رسمی مانند اهل سنت، دراویش، بهائیان، مسیحیان، زرتشتیان و کلیمیان با تبعیض، فشار، زندان، اعدام روبرو بوده‌اند. در این میان شهروندان بهائی به ویژه تحت شدیدترین فشارها بودند و به صورت گسترده بازداشت و احکام

سنگین علیه آن‌ها صادر شده است. بعلاوه حکومت مغازه‌ها و زمین‌های کشاورزی بهائیان را تصرف و منازل و آرام‌گاه‌های آنان را تخریب و از تحصیل در دانشگاه‌ها محروم کرده است.

اعدام بهائیان به خاطر باور مذهبی‌شان در سال ۱۳۶۲ و اعدام هزاران تن از مخالفین در سال ۱۳۶۰ از همان ابتدا مشخص کرد که جمهوری اسلامی پایه‌های حکومت جنایتکارانه خود را بر زندانی کردن، شکنجه، کشتار و اعدام دگراندیشان و مخالفین سیاسی بنا نهاده است. کشتار هزاران زندانیان سیاسی در سال ۶۷ نشان داد که جمهوری اسلامی برای حفظ حکومت خود، حاضر است به هر جنایتی دست بزند. کشتار بیش از ۵۰۰ تن از معترضین جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی و اعدام شماری از زندانیان سیاسی در ماه‌های گذشته، حاکی از تداوم جنایات حکومت اسلامی است.

"همگامی برای جمهوری سکولار دموکرات در ایران" یاد ۱۰ زن و ۶ مرد بهائی را همراه با هم‌وطنان بهائی در چهلمین سالگرد اعدام آن‌ها گرامی می‌دارد، جنایت حکومت را محکوم می‌کند و امیدوار است با برچیده شدن بساط حکومت اسلامی، هم‌وطنان بهائی در کمال آرامش و در آزادی در کنار سایر هم‌وطنان زندگی کنند.

همگامی برای جمهوری سکولار دموکرات در ایران

۳۰ خرداد ۱۴۰۲ (۲۰ ژوئن ۲۰۲۳)

Source URL: <https://bepish.org/node/9427>